

Izaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 „ 10 „ 3-30
četrť leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vsa leta 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Sleparju našega ljudstva!

(Odgovor na članke v „Gorici“ št. 44., do 46.)

I.

Na moje članke je sledil odgovor v treh označenih številkah kuharice farovskega fanta. Prvi članek obsega celih 215 vrst, a odgovora na moje članke ni niti ene besedice. Slepar našega ljudstva utemljuje gostobesedno najpoprej: zakaj se ne mara podpisati. Seveda: skrit za hrbtom črkostavca lože luča kamenje na vse strani, pa skriva takoj roko, da bi je nihče ne zgrabil in terjal odgovor od pravega krivca. Kako neploden je boj s črkostavcem, dokazuje moja pravda z „Gorico“. — Zakaj se junak boji luči? Zakaj se je jaz ne bojim?! Odgovor je kratek: Slepar hoče slepariti, pa ga je pred svetom vendarle še malce sram! Najbrže tudi sluti, da bi ga c. kr. oblasti lepo zahvalile za čast, katero dela stanu s takimi čencami, in za ostudne hujskarije — proti katerim moramo svobodni državljani in davkoplachevalci najodločneje protestovati.

Drugi del prve dolge lajne pa hoče dokazati na vso silo, da je dr. Tuma pravi oče mojim člankom. Gabi se mi, da bi ponatiskoval groznje, divjanje in smesenje proti dr. Tumi, kajti vsak stavek dokazuje ono peklensko sovrašтво, katero sem imel priliko opazovati od leta 1895, ko je bil izvoljen v deželni odbor dr. Tuma in ne nekdo drugi. Na vse take insinuacije izjavljam: Vse članke, ki so tako razburili člankarja in profesorja Berbuča, sem napisal jaz. Prva dva članka sem napisal... ne da sem o tem predmetu govoril z dr. Tumo, pač pa sem bil sam v deželni hiši in prosil nekatera pojasnila. To izjavljam s svojo častno besedo in dajem prosto vsakomur, ki dokaže le piko neresnice, da mi priloži sredi Travnika tako zausnico, ki je dr. Gregorčiča spravila v strah in trepet pred menoj! — S tem sem odpravil ves prvi obširni članek.

Tudi v drugem članku, ki obsega nad 200 vrst, se bavi z dobro polovico le z dr. Tumo. Slepar imenuje „v nebo upijoče razmere“ (zakaj ne „upijoče v puščavi“!), ker je dr. Tuma v deželnem zboru glasoval za zloglasni Berbučev predlog, potem pa „javno rul proti onemu sklepu“. Revez je zgubil „bussolo“! Kako pa je glasil oni sklep? Ali je zvezal komu roke? Dr. Tuma in vsak

poslanec je imel in ima svobodne roke, da govori in glasuje dalje po svoji vesti, in to toliko bolj, ker se je izkazalo, da je sleparil oni, ki je dejal, da je prof. Berbuč to vprašanje proučeval in da je torej, kakor je vsakdo pričakoval, stavil oni predlog sele potem, ko je mogel predložiti odseku in odboru sad svojega truda. Dr. Tume naloga ni bila, da se je bavil s tem vprašanjem ter v kratkem času dognal vse to, česar do danes se nihče ni mogel dognati, niti prof. Berbuč ne, ki je edino v ta namen baje celo potoval po sosednih deželah.

Tudi v 3. članku, ki obsega nad 220 vrst, jih je 83 zopet le o dr. Tumi, po katerem udriha in mu grozi, da ga stresejo za ušesa v deželnem zboru. — Izvrstno! Svetujem prof. Berbuču, naj se le pripravi! Pa ne morda, da se bo učil na pamet le bedaste članke iz „Gorice“, marveč najbolje bo, ako prinese vendar enkrat oni referat, ki je sad njegovih studij od l. 1896, dalje in ki je bil podlaga njegovemu predlogu v deželnem zboru, s katerim je speljal sopolstance na led. Že dobi odgovor, kakoršen mu pritiče! Člankar naj plaši zajce s svojo gostobesednostjo za stavčevim hrbtom!

V pravi odgovor je ostalo torej bore malo! In kaj je povedal? Novega stvarnega prav nič, marveč pogrel je doslovno svoje stare neumnosti in dodal par novih. — In na vse to kratek odgovor.

Člankarju je ob sklepanju vseh modrostij sicer utekla iz peresa neka trditve, ki bi odvezala vsakega daljšega odgovarjanja. Dejaj je namreč tole:

„Za odškodnino naši deželi, odkazani po označenem drž. zakonu, je bil merodajen le konsum l. 1899“.

Ako je temu tako, čemu se potem pravdamo, čemu oni zlobni članek v „Gorici“ in ti trije članki meni v odgovor? Ako je bil merodajen le konsum l. 1899, potem je pač dosla veliko prepozno vsa akcija Berbučeva in „Gorice“ v l. — 1900. Saj ni niti leto, odkar smo se pravdali o deželni upravi užitnin! Ako bi tudi res bilo kaj iz one moke, bi imela dežela užitnino v svoji upravi sele — prihodnje l. 1902. Ker pa je bil vladi merodajen konsum le l. 1899., kakor trdi člankar,

je s tem dokazano, da mu ni do resnice, ni do blaginje naše dežele, marveč da hoče le hujskati proti naši stranki in vtopiti, ako bi šlo, svojega tekmeča dr. Tumo v zlici vode, da hoče nadražiti ljudstvo proti gostilničarjem, mesarjem itd. s svojimi sleparijami.*) Lepe razmere nam hoče ustvariti!! Naravno, da se — noče podpisati in si tako pritiskati na čelo pečata — lažnjiveca, zavijača resnice in grdega hujskarja proti možem, ki se resno trudijo za obči blagor, dočim on komodno edino le spletkari ter meče izza stavčevega hrbta zlobna polena na pot vsakemu resnemu delu. Da, naj se le skriva, da ga ne obsije solnce!

Dasi me je s tem odvezal dolžnosti vsake daljne polemike, vendar mu v soboto odgovorim na njegova nova pačenja resnice, da se ne bo „Gorica“ zopet hvalila (dober tekst), kako so nam zopet „sapo zaparili“. Povem se enkrat, potem pa ne več, kajti sleparji, ki računajo na to, da je „Soča“ pod smrtnim grehom prepovedana njihovim najzvestejšim ovčicam, godejo vedno eno in isto pesem. „Soča“ pa ima še drugih nalog in ne le te, da bi pobila klerikalne norosti, kolikokrat jih ponavljajo.

A. Gabršček.

*) V seji 5. maja l. 1900. tik pred zaključkom zasedanja je bil sprejet brez vsakršne razprave (za katero niti ni bilo več časa) ta-le predlog finančnega odseka:

„Naroča se deželnemu odboru, naj pretrese in predloži deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju načrt, zadevajoč ustanovitev in vredbo deželnega užitninskega urada“.

To prihodnje zasedanje pa bo še-le prihodnji teden, čuli bomo torej poročilo deželnega odbora! Ako bi bilo tudi ugodno, bi se ta urad ustanovil in pričel poslovati šele s 1. jan. 1902.

Ali 14. maja je državni zbor že sprejel zakon o žganjinah, in sicer na podlagi statističnih podatkov leta — 1899. Vprašam: Ali ni vsa pisarija „Gorice“ danes le ostudna hinavščina, v nadi, da mnogi čitatelji bodo vse slepo verjeli, ker se boje „greha“ in ne čitajo „Soče“?! Komur ta dokaz ne zadošča, mu seveda ni pomagati! — A. Gabršček.

Dopisi.

Odgovor p. n. „Zlindrarjem“ v Gorici. (Konec.) — Prišel je k meni po nalogu dr. Šusteršiča, da nabavi na račun „Gospodarske zveze“ 10 vagonov Tumačeve zbindre ter me naprosil, naj prevzamem jaz na svoje ime

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Oglaš in poslanice

se računajo po peti vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gl. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. peti vrstica.

ono zbindro, ker tvdka Alpi & Com., ki je imela razprodajo zbindre le za Gorisko, ni smela prodajati isto na Kranjsko in v Istro, kamor je šlo tudi nekaj od onih 10 vag. ter je tudi to izrečno pri prodaji opomnila. O tem sem tudi obvestil ravnateljstvo kakor tudi, da od praskih tovarn za ceno gl. 2-65 ni mogoče dobiti več nego 16% ter kasneje z opombo, da tamošnji njih odjemalci itak ne razločujejo natančno percentnega stavka, in v slučaju, da se zahteva za gnojenje gotove parcele 20 kg 18% zbindre, naj jim nasvetujejo, da potresejo 25 kg 16%, kar bode toliko v ceni kakor tudi v percentualni množini kapaciteti gnoja odgovarjalo. To je takratni ravnatelj tudi uvidel. Na to naprosen, da naj jaz kot veleposesnik isto prevzamem ter na njih naslov odposljem, sem to rad storil svojemu prijatelju, seveda ne da bi niti slutil, kake posledice utegne to roditi. Kljub izjavi v „Politiki“ bivšega ravnatelja je pa le dr. Šusteršič oni, ki je zbindro naročil, ker sem moral račun, kateri sem za zbindro napravil, nesti na škofjski ordinarijat, kjer mi ga je kaplan Šiška vidiral in na to se le blagajnik „Ljudske posojilnice“ gosp. Kastelic izplačal; drugi dan pa sem svoto nakazal goriski tvrdki, katera je imela takrat razprodajo zbindre za Gorisko.

Vprašalo se bode, čemu je bilo meni potreba, podpirati s takimi manipulacijami klerikalno organizacijo na Kranjskem. Odgovor je zelo jednostaven. Jaz sem imel v takratnega ravnatelja „Gospodarske zveze“ v Ljubljani slepo zaupanje. Bila sva mnogokrat skupaj ter se razgovarjala o gospodarski organizaciji našega ljudstva in o splošnem gospodarstvu. To pa pri meni iz razlogov, ker sem bil že takrat namenjen, odpovedati se trgovini, ki mi ni prijala, ker sem po poklicu in studijah poljedelec in vinorejec. Razkrival mi je razne hibe in slikal velikansko brezbriznost nekaterih drugih veljavnih ljudi na Kranjskem za narodnogospodarske reči in mi razlagal, da po tej poti, na kateri je on, se da kaj storiti, ker zakaj ne bi upregli malce v delo življev, kateri imajo časa po 24 ur na dan. Uvidel sem, da ima v svojih nazorih marsikaj prav, in tako sem bil pripravljen svojemu dobremu prijatelju pomagati po svojih skromnih močeh, dokler se ni ravnateljstvu odpovedal!

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

»Dà. Samo veliki umetniki morejo čutiti, da so pred sa-no umetnostjo majhni.«

»No, ojšnja noč je noč odkritosrčnosti, torej odprem pred tevoj dušo kakor prijatelju in povem ti še več. Mar misliš, da sem slep ali brez razuma? Mar misliš, da ne vem, da pišejo v Rimu po obzidju razne obreke o meni, da me imenujejo ubijalca matere, ubijalca žene, da me smatrajo za spako in okrutnika radi tega, ker je Tigelin pridobil od mene nekoliko obsodb k smrti za svoje sovražnike?«

Dà, moj dragi, smatrajo me za spako in jaz to vem... Naprtili se mi tolikanj okrutnosti, da se res povprašujem časih, če sem zares okrutnik. Toda oni tega ne razumejo, da dela človeška časih morejo biti okrutna, človek sam pa vendar-le ni okrutnik. Ah, nihče mi ne verjame in tudi ti, moj dragi, mi ne verjameš, da ob času, kadar godba giblje mojo dušo, čutim se tako dobrega kakor dete v zibelki. Prisegam ti pri zvezdah, ki se lesketajo nad nami, da govorim čisto resnico. Ljudem še ni znano, koliko dobrega leži v tem srcu in kakšne zaklade jaz opažam v njem, kadar mi godba odpira vrata do njih.«

Petronij ni niti najmanje dvomil o tem, da Nero ne bi govoril resnice; znano mu je bilo, da godba res

more vzbujati razne plemenite naklonjenosti njegove duše, zasute z gorami sebičnosti, razbrzdaniosti in zločinov. Pa mu je dejal:

»Treba te je poznati tako dobro, kakor te poznam jaz. Rim te nikdar ni znal dovolj oceniti.«

Cesar se opre krepkejšo ob Vinicijevo ramo kakor bi bil hotel omahniti pod bremenom te krivice ter reče:

»Tigelin mi je dejal, da si v senatu šepetajo na ušesa, da Diodor in Terpnos lepše igrata na citrah nego jaz. Odrakajo mi torej tudi to! Toda ti, ki zmerom govoriš resnico, reci mi odkritosrčno: ali brenkata ona lepše od mene, ali le tako dobro kakor jaz?«

»Nikakor ne. Ti igraš dokaj nežnejše, pa vendar z večjo močjo. Ti si umetnik, ona dva pa sta samo veščaka. Sicer pa, kdor prvič čuje nju, ta razume najbolje, kaj si ti.«

»Ako je tako, pa naj ostaneta živa. Gotovo si nikdar ne domislita, kakšno uslugo si jima napravil ta hip. Sicer pa, ko bi ju obsodil, moral bi dva druga vzeti na njuno mesto.«

»A ljudje bi rekli naposled, da iz ljubezni do godbe ugonobljaš v državni godbo. Ne ubijaj nikdar umetnosti radi umetnosti, o božanstveni!«

»Kako si ti povsem drugačen od Tigelina,« odgovori Nero. »In glej, jaz sem umetnik v vsem. Ker pa godba pred menoj odpira prostore, o katerih niti nisem slutil, pokrajine, v katerih ne vladam, razkošje in srečo, katere nisem poznal — radi tega ne morem sprovajati navadnega življenja. Glasba mi govori, da biva nadnaravnost, in za to jo iščem z vso svojo močjo, ki so mi jo dali bogovi v roke. Časih se mi zdi, ako hočem doseči oni olimpijski svet, da moram nadkriliti človeško vsakdanjost v dobrem ali v hudem. Znano mi je takisto, kako ljudje govoré o meni, češ,

da sem zmešan in bedast. Toda jaz ne norim, marveč samo iščem; ako pa norim, godi se to le zgolj vsled dolgega časa in vsled nestrpljivosti, da tega, česar iščem, ne morem najti. Jaz iščem, ali me razumeš, in radi tega hočem biti večji nego navaden človek, kajti le na ta način morem postati največji umetnik.«

Tu poniža glas, da ga Vinicij ne bi slišal ter, naslonivši usta k Petronijevemu ušesu, jame šepetati:

»Ali veš, da sem samo za to obsodil k smrti mater in ženo? S tem sem hotel doprinesiti žrtve neki nepoznani moči, kakoršne še ni doprinesel noben človek. Mislim sem si, da se vsled tega dogodi nekaj nenavadnega, da se odpró vrata, za katerimi zagledam nekaj neznanega. Naj si bi to že bilo lepše ali strašnejše nego si more misliti človeški um, samo da je le veliko in nenavadno... Toda niti ta žrtve ni zadoščala. Da se odpró empirijska vrata, za to je treba večje žrtve — naj se torej zgodi to, kar zahteva usoda.«

»Kaj nameravaš učiniti?«

»Uvidiš to poprej nego si sam misliš. Med tem pa vedi, da sta dva Neroni. Jeden je tak, kakoršnega poznajo ljudje, drugi pa je umetnik, katerega poznaš samo ti, kateri, dasi nori kakor Bah, dela to samo radi tega, ker ga duši vsakdanjost in praznota navadnega življenja in kateri bi jo rad napolnil, ko bi moral to učiniti, tudi z ognjem in železom... O, kako bo ta svet pust, kadar mene več ne bo! Nihče še tega ne sluti, dà, niti ti ne, dragi moj, kakšen sem jaz umetnik! Toda uprav za to tudi trpim in ti govorim odkritosrčno, da mi je duša časih tako otožna, kakor te ciprese, ki stojé pred nami. Težavno je človeku nositi ob enem največje breme vlade in breme največjega talenta.«

(Dalje pride.)

To je v kratkem istinit popis one važne zadeve, katera je vzburla toliko klicev ogorčenja na glave slovenskih klerikalcev od zastopnikov vseh avstrijskih narodov.

Slovensko javnost pa mirno vprašam, v koliko zadene mojo osebo čast in poštenje hrulacija v torkovi „Gorici“. Seveda pobožnjakom okoli nje je vse dovoljeno, ker oni cutijo v sebi poklic, da smejo razmesariti vsakega, ki ima toliko razsodnosti, da sam misli. Gorjé pa „Soči“, ako se le dotakne popolnoma opravičeno katerega njihovih podreptikov ter mu pove, kar mu priteče. — Ogenj in žveplo kličejo nad njo in nad vse te presnete naprednjake, katerih pa ne bo še tako kmalu konec.

Prihodnjic, gospod urednik, ko Vam „sapo zaprejo“, kakor so obljubili, prosim da se obrnete do mene. Imam še celo kopo takih in enakih rečij, Vam prav rad postrežem, da Vas ne udušijo. Sedaj pa skonežujem ter moram iti na delo, da mi ne bodo predbacivali, da naj se rajši za to brigam nego za politiko, kakor se mi je slično predbacivalo poprej gledé trgovine. — Do svidenja!

Z odličnim spoštovanjem

oenolog Rudolf Konjedic, l. r.

Plave-Rodež, dné 2. junija 1901.

Is Kožbano. — (Mračnjakom prav ni, da pravica živi — v motnej se vodi lažje lovi.) — Moje, soobčani! Kaj gledate in se čudite „Soči“ in „Primorcu“? Morda zato, ker si upa povedati golo, bridko resnico, ne gledé ne na levo ne na desno. Je-li to resnično, kar je tu pisano, to presodite sami. Le premisljajte te stavke, gotovo pridete do zaključka, da tako ne sme iti dalje, kakor gre sedaj pri nas. Dan računa je blizu. Se-ve, prizadeti poretejo: to ni res, in zopet ni res in vsi „ni-resi“ zopet niso res. (So pač Pavličevega kalibra — race.) Začnimo!

2. t. m. naz je počastil s svojim prihodom v zadevi cest čez Kobališče do Srednjega ter po idrijski dolini ob meji velezaslužni in poštvovalni dež. odbornik in poslanec gosp. dr. Henrik Tuma. Koj, ko se je zvedel prihod njegov, je bilo slišati razna vprašanja, kakor: Bog vé, kakšen je ta gospod! (Naše korifeje ga slikajo kot moža, upisanega hudiču, ljudozrca, t. j. da požira in hrusta ljudi, kakor koristni krli bramorje itd.)

Neki hudomušnež se je izrazil na gorenje vprašanje rekoč: On hrusta vse takšne ter jih umiva v „Soči“, ki so v to potrebni, take ljudi, kateri izkoriščajo že tako ubogega posestnika za njih nečastne svrhe, pri katerem delu jim prav dobro služi ljudska nevednost. Zato jim je pa tudi šola trn v peti! Žalibog, da ne razumejo se nekaterniki pravega pomena tega „hrustanja“ in „umivanja“. Tolazimo se pa z Mrkolbesem: „Bo že, bo že!“

Pa tudi osebe, katere so že „Soči“ in „Primorcu“ znane, so bile vse na „luftu“ in delu. Čuki so si pripovedovali, da so videli neke v noči več oseb zbanih, katere so bile v živem razgovoru. Koncem tega razgovora pa so zarjaveli liki abesinskemu levu „Živio Gregorčič“. „Deputato friulano“ se zasliši svarilen glas boga „Pravice“ in „Osvete“; vsem se stresajo hlade — hajd domov. Ali ste že videli italijanske vojake na begu? — Nicle so proti tem našim junakom!

Vspreh tega posvetovanja je bil bajé ta, da se je zbrala pred prihodom dr. Tume neke vrste „norcen-banda“ — družba mlekozobnežev, golobradnikov, srajcokaznikov, združenih z „Ljubobezem“ in „Petakgoram“, katerima morda kje pušča, pred županovo hišo, kjer so razbijali, kakor obsedenci. Kapelnik te „norcenbande“ je bil nadebudni, mnogoobetajoči županov mlajši sin! Govori se, da mu „bestelaja“ malo razsvetljenja od firme dr. Žilindra et Comp.

Vsak pameten človek je obsojal tako početje! Ste-li slišali trpke besede pametnih, izkušenih mož ter godrnjanje fantov, kako so se zgražali nad takim početjem, vi patentirani zdrazbarji in provzročitelji tega umazanega čina, kateremu se ne najde besed, s katerimi bi se ga vredno obsodilo? — Vas-li ni sram, vas-li ne oblije rudetica sramu? — Trkajte se: Mea culpa, mea culpa! Odpustite nam, saj ne vemo, kaj delamo.

Posledice si pripisite sami; rečemo vam pa že zdaj, da si kopljete sami jamo, svoj grob. Mi se pri tem le veselimo, kajti ljudje vendar le spregledujejo, slepota odpada in presojeno po vaše stremljenje in vaša dela. Zato pa tudi taka želja in veselje v citanju naprednjaskih listov, med katerimi zavzema „Primorec“ prvo mesto; je pa tudi jako pri-

poročljiv in priročen za našega posestnika, ker je dober list in pride k nam rayno na nedeljo.

Videti bi morali našega „vsevednega“ župana, kako možko, mastito in mogočno se je nosil po pisarnici gori in doli. Glasno kavdrajoč je šel ven ter zaukazal z besedo, naj jenjajo ropotati, vprašajoč jih tudi: Ali so norci? (Poslušalci: kaj pa, ko norci!) v tem, ko je nekaj čudno zamahnil z roko!! Pa njegove pridgarske besede? Jojmené! To so si ljudje šepetali; kaj, ostane naša tajnost! Ko ga je g. doktor nekaj zavrnil, češ, vi niste dobro poučeni v tej stvari, „da war der Teufel los“, zadrli se je: „Saj imamo učitelja“, pri katerih besedah se ogleda naokolo po navzočih poslušalcih, češ, „Ai sem jo povedal!“ Smrtna tihta! To ga je pa jako razjezilo, navajen je namreč, da ga spremenjajo na njegove „fous-trumfe“ s smehom. — Pred pisarno ga pa povabi gosp. učitelj, naj le pride v šolo k njemu z opombo, da bi trajala njegova šolska doba vsaj 14 let, ker je zelo trde glave; sicer bo težavno — pa že pojde!

Kar se tiče njegove „krbi za blagor občine: vsa čast in hvala!! To njegovo 16-letno županovanje se nam zrcali n. pr. pri cestah, mostovih, soli, stolpni uri, farovži, šolskem stranišču, vodnjaki itd. itd. Čast takemu možu!!

Potipajmo malčko njegovega vernega sina, bivšega firerja, „glavnega“ stebra klerikalne bande, kateremu so medli se pred nedavnim časom po njegovih sedaj svetlih ustih samo „farji“ ter različne epizode iz življenja tega in tega „farja“, katerih je imel na razpolago cele žepe.

Glejte! Sedaj je njih „bufasti“ zgovornik. Slišimo njegove „častitljive“ besede. To vam govori kakor kak misijonar, kadar dobi kakšnega naročnika „Primorca“ v pest. Vzel je nekaj bremena tuk. duh. pastirju; mislim, da mu bode jako hvaležen, ker mu spreobrača ovčice; ima pa pri tem samo smot. „Bog ga je pri rojstvu z levim očesom pogledal“; ni pač kos naloženi nalogi. Kako pa preobrača ta „verna“ ovčica neposlušne ovne, (pri spreobračanju mu služi se najbolj „titularzugsfireritilec“) čuje: „Lej N.! pusti tist frdaman, hudičev list, če ne te dobijo hudiči v pest; zdaj je še „cajt“ — spokori se, drugači si frdaman — hudič“. Hudiči so tu radi večjega strahu. S takšnimi besedami se je potil 2 uri po odhodu dr. Tume okoli nekega naprednjaka. „Hudič, 2 uri sem se potil, a nič opravil!“ so bile sledit. njegove besede, „še ozmerjan sem bil!“

Pri tem nevhaležnem delu mu je pomagat tudi neizogibni, falirani „ekserl“, iz katerega življenja mi je znana ta-le: Jedenkrat dobi orožnik njegov voz brez luči pred krčmo. Kmalu pride nunc Martin, kateri odgovori na vprašanje, kako se imenuje: podžupan N. N., (červano sti besedi „pod“ in „župan“ obe krivi) meneč, da bode moral orožniku še hlade obleči, ker mu gotovo padejo iz strahu pred besedo „podžupan“ — a glejte spartanske pogumnosti, nič ni imponovalo c. kr. služabniku to.

Sklenimo! Po odhodu g. doktorja sta prežvekovala omenjena toliko časa narodnapredno stranko po zobih in brezzobih čeljustih, da sta jo slednjič požrla ter navdušeno vskliknila in dopovedala navzočim: „Ni je več!“

To se je zgodilo okoli 3. ure zjutraj 3. t. m. l. 1901. Slišal sem, da začnejo steti klerikalci od tega imenitnega dogodka svojo „ero“.

Se nekaj imenitnega imam „pršparanega“ — to pa v svojem času.

Iz Kronberga. — Pred par meseci je že nekdo omenjal v „Prim. Listu“, da se bližajo občinske volitve s smešnim dostavkom, da so si „porednjaki“ že izbrali svoje se-deže. Koj početkoma moram pa povdarjati in dotičnega člankarja odločno javno zavriniti, da v naših vrstah ni iskati „porednjakov“, kakoršnih imate v svojem klerikalnem taboru (to so namreč Vaši vodje, a drugi so sami duševni revčki in kimavci!) — ampak mi imamo v svoji sredini same odločne, bistre, pametne moze zdravo-naprednega misljenja, moze, kojim je ležeče največ na tem, da se stori kolikor največ mogoče za obči blagor naših občanarjev. Pri nas ne gre za osebo, temveč za dobro, sveto stvar!

Avgusta meseca bodo že štiri leta, kar gospodari občinski svet, sestojec iz pristnih kimavcev, pod terorizmom domačega, dobro znanega nuncu. Čas bi že torej bil, da se vsrjo nove volitve. Zdi se mi, da se bojite

uprav preklicanih „porednjakov“, ki bi Vam utegnili zmešati Vaše račune. Je-li jih imate že v redu? Ako „dā“, potem je nastopil trenotek, ko zagrmí bojni, volilni klic iz ust nuncetvih — a samo na poslušna ušesa duševnih rev in sirot, kajti mi smo za-nje gluhi, toda vendar pa se vzdramimo v združenju „U boj!“ — Poguma ne izgubimo do končne zmage!

Napredno-mislečih je sicer pri nas malo. Vendar pa imamo nekaj treznih in zdravih glav, ki so se jeli odločno upirati terorizmu sedanjega načelnika pod pokroviteljstvom širokoustneža-nunca. Kdo je vzrok, da nimamo orgljavca? Kje so tisti „porednjaki“, ki so provzročili, da nimamo pri cerkvenih opravilih niti pravega petja niti nobenega orgljanja? Prevzame-li kmalu vsaj „kuharica“ ta „hvaležni“ posel? Kaj je z delitvijo občinskih pašnikov, radi kojih trpi mnogo velik del občine? So-li morda „porednjaki“ krivi vse te škode, nevolje in jeze? Le tako naprej, potem Vam pokažemo prav kmalu najvetjega poredneža cele občine v vsej njegovi nagoti in v pravi luči. Poznamo zgodovino njegovega življenja, poznamo tega človeka, ki išče le zdražb, preprirov in tozb, poznamo istega „veleuma“, ki si domislja v svoji neumnosti, da niti ne moremo preceniti njegove budalosti, duševnega ubostva! Blagor mu!

Somisljeniki! na delo, da se vendar enkrat otresemo listega terorizma, ki je pravi, razjedajoči, požrešni, strupeni — črv na našem narodnem telesu! Prej ali slej se ga iznebimo gotovo!

Domače in razne novice.

Osebné vesti. — Za poštné vežbenike so imenovani: Renat Grassi, Fran Zerjal in Anton Jerich iz Trsta ter Aleksander Nachtigall iz Gorice.

Njegovo Veličanstvo cesar je imenoval sekcijškega načelnika v ministerstvu za trgovino, Nat. Ebnerja pl. Ebenthal, predsednikom pomorske oblasti ter ga uvrstil ad personam v IV. razred državnih uradnikov.

Poštna oficijala Ed. Ussai in Ivan Giandigiacomo, dodeljena poštnemu in brzojavnemu uradu na kolodvoru v Gorici, sta imenovana kontrolorjema ter premeščena v Trst.

Smrtna kosa. — V Rikembergu je umrl g. Josip Furlani, posestnik. Pokojnik je bil oče že umrle grofice Lanthierjeve iz Vipave in njenega brata g. Žige Furlanija, ki je davkarski kontrolor v Il. Bistrici. Pokojniku večni mir!

Goriški deželni zbor prične svoje zasedanje v ponedeljek dné 17. t. m. Zboroval bo po potrebi več ali manj časa.

Po današnjih glasovih bo sedanje zasedanje prav kratko, ker bo zboroval deželni zbor baje zopet septembra.

Nemška šola v Gorici. — Pišejo nam: Vlada jo hoče vtihotapiti. Da bi ne naletela na odpor, je ponudila Lahom in Slovence (— katerim?! Ur. —) po nekaj cukrčka; Lah so ga odklonili, Slovence (— katere?! Ur. —) pa je ujela s podporo „Sol. Domu“, ki naj bi nadomestal vladno. — Na to odgovarjamo: Naši stranki ni nič znano o vsem tem, a uzurpatorji „Sol. Doma“ nimajo nikakega mandata — goriških Slovencev. Kar oni šušmarijo, s. ne bo imelo veljave za goriške Slovence!! To na znanje vsem onim, katerih se tiče.

Iz Podgore. — Krčmar na nedeljski veselici je točil vrček piva (Dreherjevo) po 15 kr., a celo v Gorici je po 12; pri hektolitru je pridobil najmanj 7 gld. Zakaj to? Saj ni imel z veselico nikakih stroškov? Niti luč, ob kateri je delal krasen dobicek, ga nič ne stane. Tako ne gre! — Tudi ni imel Hrovatinove sodevke. — Sramotno! Pozor, Sokoli, ko boste prirejali veselice!

Nedolžni Kos, pa ne marčni, je tisti gospod profesor, ki je najboljši katoliški zgodovinar. Mi smo že naprej povedali, da bodo klerikalci tajili, kar smo trdili mi, ali izjavili smo tudi, da ostajamo neomahljivo pri svoji trditvi. Zato pravimo tudi danes, da ne verujemo „Gorici“, ki bi utajila tudi zvezde na nebu, ako bi jej tako kazalo, saj njeni zvesti citatelji bi verjeli tudi to. — Dr. Kos je jedini človek, ki je polnil svoj „notes“ z izpiski iz knjig, ko je bil še ravnatelj v „Gor. ljud. pos.“ ter ob enem — odbornik „Centrifuge“. Zakaj mu nadzorstvo ni zaprlo vrat pred nosom, nam danes ni umevno! Dr. Kos daje na razpolago te svoje podatke v — nečedne namene in je tudi sam pisal članke v „Gorico“. Kdor to taji — laže vedoma in hoté, seveda „na katoliški podlagi“.

Stavka v Podgori končana. — V tork na zborovanju so sklenili stavkujoci delavci zahtevati, da se imajo vzeti vsi delavci in delavke nazaj v delo, in tudi odpuštena brata Markič, ter da se ima proti delovodjama Novak in Pocke postopati disciplinarnim potom. Zahteve so naznanili okr. glavarstvu, na kar je bila konferenca med odposlanci delavcev ter ravnateljem Ketzлом, kateri je rekel, da naj delavci začno delati pod pogoji od poprej, da sprejme tudi

odpuščena Markiča v delo, kar se pa tiče omenjenih delovodij, ako se vloži tožba proti njima ter bo ista dosti opravičena (!), bo zahteval od osrednjega ravnateljstva, da ju odstrani; sedaj bosta poklicana k redu! Vse to se je sporočilo stavkujocih, ki so se spočetka branili, ali končno se udali, da danes pojdejo zopet na delo.

Pili, pili, telovadili in plesali smo v nedeljo v Podgori, drugega nič! Tako je odpravila „Norica“ ono prelepo narodno slavnost! — No, kaj se naj bi delali? Morda skupno molili rožni venec ali občeudovali Budinove čudeže iz Lurda? — Naj klerikalci raje malo svoje ljudi nadzorujejo! Ni dolgo temu, ko so ljudje pol ure čakali na mašo, mnogi so že odšli, ker se je jeden gospodov zabaval v lepi družbi v gostilni! Jeden je pa po goriških gostilnah uganjal skandale prve vrste! Tu govorite, nas pa pustite na miru, vas nič ne potrebujemo!

Pravi dalje tudi, da smo imeli furlansko godbo, katero je vodil slovenski učitelj. Deloma je to res! Godba je bila mesana. Slovenske godbe, ki bi mogla nastopiti, se ni, vojaške ni bilo mogoče dobiti. Kaj storiti? Gospodu S. se je posrečilo, sestaviti godbo ad hoc za to veselico. — To je ravno dokaz, kako neobhodno potrebno je, da se je ustanovilo posebno društvo, ki oskrbi Slovence tudi dovolj godev za take potrebe. Podlaga je že tu! Radovedni smo, na kakšen takt bodo plesali „kavci“ o prihodnjem pustu, ako vojaške godbe ne bo! Sicer pa: vojaška ali furlanska, kaj za to, slovenska ni nobena! — Neverjetno nesramni so naši „kavci“!

Šest čudežev je videl kurat Budin v Lurdu. V „Prismojencu“ od 5. t. m. je opisal čudeže, katere je „videl“ (!!!), ali od šestih je opisal samo — poldrugi čudež, t. j. jednega je opisal obsirneje, druge pa je odpravil v štirih splošnih vrsticah. — Mi pa ne verujemo niti v ta — poldrugi čudež. Kaj hočete, toliko sleparij je dandanes s čudeži po svetu, da ne verujemo niti tako imenitni priči, kakor je g. Budin, katerega nihče več ne smatra za normalnega in duševno docela zdravega človeka. Ako „Prismojenc“ nima za čudeže boljnih prič, je že naprej pogorel.

Bohinjska železnica in „Gorica“. — Ta farovška podrepnica ima vedno samo lepih besed poln koš, dejanj pa nič; a če vidi dejanja na nasprotni strani, jim neče polena pod noge, kjer le mogoče, da bi podrla, ako kaj kaže na povojen uspeh. — Zdaj je začela javkati, da bohinjska železnica bo malo koristila, ker smo gospodarski preslabo na njo pripravljeni. Kaj pa bomo izvažali? — Tako v besedah! V dejanju klerikalci pa podirajo vse, kar bi povzdignilo blagostanje in promet! Ustanovila se je „mizarska zadruža“, ki bo imela velik promet, pa klerikalci bi jo najraje uničili, edino zato, da bi udarili po nasprotni politični stranki. — Norčevali so se iz vseh načrtov, ki so se sprožili v povzdigo blagostanja in prometa, dasi je mogoče le po poti takih načrtov doseči oni smoter, po katerem zdaj zdihuje tudi „Gorica“.

Društvo „Sloga“ vabi društvenike, da plačajo udnino; ako tega ne storé do konca tega meseca, jih izbrisejo. — Somisljeniki naše stranke nimajo v „Slogi“ ničesa več iskati, zato svetujemo, da — nikdo ne plača udnine. Vsako krono, katero bi vplačali, porabijo za boj proti naši stranki. Z ozirom na to bi bilo naravnost samomorstvo, ako bi tudi naši somisljeniki plačevali udnino „Slogi“....

Poje, poje brez konca in kraja. — Mrcinasti c. kr. dopisnik v „Gorici“ je zopet enkrat v svojem elementu. Ker njegovih norostij niti ne čitamo, se zabavamo ob prostem času s tem, da stejemo vrste, kolikor jih je napraskal. Dobljeno število množimo po neki tajni formuli in dobimo v centilitrih množino prelite žolci in znojnih kapljic z dobro rejnega telesa. Koliko sivih las dobiva po vrhu, o tem se nimamo prave formule. — Ko je bil skončal dolgotrajno klobaso „Politika in petje“, je začel pisati novo, temeljito studijo „Tumovo politično društvo“. Nimamo vseh števk; zato čujte, koliko vrst je napraskal s svojim žolcem le v zadnjih štirih številkah: V 43. št. je 152 vrst, v 44. št. je 212 vrst, v 45. št. jih je celo 262, a v 46. št. zopet 144 z dostavkom „Pride še“. — Ubogi citatelji! Nekdaj ni mogel nehati „zvoniti“, zdaj pa poje in poje, da uboge katoliške dušice ušesa bole, njega pa prsti. Le korajžno naprej! Če misli, da bomo v „Soči“ z njim prostor tratili, se jako vara. Sledili bodo odgovori z dejanji. Kdor jih bo hotel priznavati, jih bo videl, na priznavanje neke vrste nepoboljšljivih zdražbarjev pa ne računamo!

Brzojavka za „Brivco“. — Uredništvu „Soče“ v „Gorici“: Ko neha mrcinasti tragiepopeja v „Norici“, blagovolite brzojaviti „Brivcu“, da se ta slavni čin vredno svetu naznani. Živio Konec!

Vedno stikanje po učiteljih. — Kjer ima kak nunc piko na kakega ljudskega učitelja, da bi ta utegnili biti naprednjak, in potem pride kak dopis iz tistega kraja v „Sočo“, pa hitro sumničijo, da tisti dopis je pisal ta in ta učitelj, zlasti, ako se tiče dopis le količjak nuncia. Kaj so vse počeli že s kozbanskim učiteljem, kako so se zadnjič grdo zadržli na dopis iz Lokavca, češ, ta ali pa ta učitelj ga je pisal, kako išče kapijan Abram v dopisih z Bovškega vedno le tankajšnje

učitelje itd. Pred kratkim je bilo v „Soči“ št. 66. omenjeno nekaj iz Stanjela o tamošnjem kuratu Strancarju. Ko so to čitali v Stanjelu, so nekateri takoj jeli sumničati, da je poslal tisto vest tamošnji nadučitelj gosp. Ivan Grahli. Namesto da bi prizadeti gospodje rekli: Da, res je tako, se začno obračati od predmeta po dopisniku. „Gruntajo“ in „grun-tajo“, kedo da bi bil pisal to, in glej, hitro ga dobé. Učitelj je pisal in nikdo drugi. Tako zatrdi jeden, drugi pa za njim. Nekaj takega se godi v Stanjelu nasproti imenovanemu g. nadučitelju. Z dopisnico od 11. t. m. se je obrnil isti do nas s prošnjo, da naj potrdimo, da onega dopisa ni pisal on in ne stoji z njim v nikaki zvezi. Mi mu to tukaj radi potrjujemo; ker je istina, da omenjene vesti nismo dobili ne od njega ne od kakšnega drugega učitelja, marveč nam je došla povsem iz druge roke. Kuratu Strancarju bi svetovali, naj se bavi rajši z vsebino one vesti v „Soči“, mesto da stika okoli, kdo jo je prinesel „Soči“. — Vse se zve, nič ni tako skrito, da bi ne bilo kedaj očito, pravi pregovor, da pa postane očito, za to pa ni potreba baš učitelja, saj so tudi še drugi ljudje na sveti. Posvečeni gospodje sicer vse to dobro vedo, ali obregajo se ob učitelje za to, da bi jih strahovali ter jim kako škodovali, ako ne bodo nuncem lepo pokorni. Toda taki časi „strahu“ minevajo, in na njihovo mesto stopajo časi nevstrahovanosti. Zato pa taka gonja proti učiteljem, o katerih sodijo, da niso klerikalci.

Volitev z vsklikom. — Znano je, da je imela „Trgovsko-obrtna zadruga“ veliko sitnostij in klerikalne nadležnosti edino vsled tega, ker je občni zbor lanskega marca volil z vsklikom mesto po listkih. — Tudi občni zbor c. k. kmetijske družbe je volil z vsklikom predsednikom grofa Franca Coronini-ja, toda namestniški svetnik Attems je proglasil volitev neveljavno. Občni zbor je moral voliti še enkrat z listki. Seveda je bil izvoljen grof C. soglasno. —

Iz učiteljskih krogov je priobčila „Gorica“ od torka dopis, ali dvomimo, da ga je pisal učitelj. Ne verujemo, da je mogel napisati učitelj na povsem stvaren dopis v „Soči“ take ljubeznivosti na svojega tovariša: Ti nesramni pobalin... Izrod učiteljskega stanu... Podel hinavec in kruhoborec, kateremu je cilj in svrha lopovščina... Marsikateri nos (namreč učitelj - naprednjakov) ne bi tako cvetel in marsikateri trebuski ne bi bil tako okrogel brez teh „farjev“... Nesramni dopisun, kaj ti je mar naše društvo?... Hinavci, katerih delovanje je osredotočeno jedino le v skrbi za trebuh, ljudje brez prepričanja in značaja... da le ne trpi trebuh... Danes služijo Bogu, jutri hudiču...

Ali ni to imenitno? Ne, ne, to ni iz učiteljskega peresa, ni mogoče! Kaj takega more napisati le kak zbesneli derviš! — Učitelj — pozor!

Doslednost. — „Prismojenec“ pravi, da je znagala ob volitvi v mestni zastop goriski na celi cesti — magistratova klika. — Nikdo izvoljenih mož ni počaščen z gospodom, ki je duhovnik, izvoljen v I. razredu poleg žida, se odlikuje s „častitim gospodom“. Tudi ni besede graje, ker je katoliški duhovnik izvoljen skupno z židom, ko vendar isti list vsak hip udriha po židih.

„Pevsko in glasbeno društvo“. — Kakor znano je sprožil bivši starosta „Goriskega Sokola“ misel, naj se ustanovi v okvirju društva — glasbeni sol. Stroske prvega leta je prevzel on (in tudi plačal). — Teorijo je pričelo poslušati nad 40 mladičev. To število se je polagoma krčilo, ker nekateri so odšli iz Gorice, drugi niso imeli veselja, tretji pa ne sposobnosti. Po dokončani teoriji jih je prestopilo nekaj k tamburaškemu zboru (ki je štel že 28 članov), dvanajstorica pa je ostala zvesta raznim godalom. Vsakdo ve, da gosli, klarineti itd. niso lahka godala; treba je več let pridne vaje. Vendar je Sokolov orkester sviral o preteklem poudpu pri dveh malih maskiradah v popolno zadovoljnost. Ako bi bila na razpolago denarna sredstva in bi se bilo drugo leto zopet pričelo s teorijo itd. ter bi jih ostalo če treba od 50 pričetnikov zopet le 12 zvestih sviračev — bi jih bilo torej že 24. Toda „Sokola“ ni nihče podpiral, narobe, oni sloveči pevec v „Gorici“ je metal polena pod noge, kjerkoli je mogel. — Po končanem pustu je g. Širca poučeval petje in mu za orkester ni ostalo časa. Zdaj pa nima s petjem nikakega posla več in bo nadaljeval z godbo pod okriljem novega društva. — Ta naloga se bo prav sistematiški izvrševala od septembra naprej. Brez dvoma je, da po taki poti dobimo dobro izvežbanih možij v vseh godalih, kar v Gorici nujno potrebujemo.

To sporočilo bodi v odgovor tudi g. Mrcini, c. k. učitelju na deški vadnici, katerega zdaj radovednost silno tare o vsem tem, kar je doslej zloveljno preziral in po svojih skromnih močeh tudi oviral.

Že zbiražo kandidata. — O tistem nuncčevskem shodu pri Sv. Luciji (na Mostu) smo poročali, da so sklenili nunci nekaj proti „liberalnim“ časnikom itd. Ali ne le to! Tudi kandidata so izbrali za gore, in sicer nekake goriskega doktorja. Tega moža so zapislali „kavci“ med svoje pristase. O njem vemo to, da se mu marsikdo, kdor ga je poprej poznal, čudi, kako je zasel med „kavce“, da pridno piše ekspanzarje, ki se prav nič ne ločijo od onih „liberalnih“ doktorjev, in

pa tretjič, da včasih spusti v „Gorico“ kakšnega tiča z naslovom „Upupa epops!“

Viri nam pa še ne vedo povedati, ali so ga postavili namesto Lapanje ali namesto Gredolčiča, za katerega bo treba poiskati kako bolj „gvisno“ mesto nego je med temi hribovskimi puntarji! Pa tudi ime že kaže, da bo treba dol iz hribov, in ne več gor. —

E, doktorje-kandidat, ne vemo, kako bo kaj!

Učitelj Rustja v Šempasi. — Gotovo se še spominjate, nasi čitatelji, kako zvitoumno se je bil zaletel v nas „Prismojenec“ s trditvijo, da smesimo učitelja Rustjo v Šempasi, ko smo bili povedali precej dosti epizod iz njegove „prške“ na gospodarskem polju, katero izvršuje v Šempaski občini pod patronanco župnika in se — poslanca — Blaža Grca. Mi smo predstavljali Rustjo ali Hrustjo (kakor so ga krtili hudomušneži v Šempasi) kot „narodnega gospodarja“ na „katoliški podlagi“, kot učitelja pa se ga nismo taknili. Vedeti pa je moral vsakdo, kdor zna misliti, da človek, kateri uganja take neumnosti tam, kjer bi se hotel izkazovati dobrotnika ljudstvu, ne more biti dober učitelj. Mi smo čakali in — pričakali smo 22 starišev šempaske občine, ki so podpisali pritožbo na višji deželni solski svet, ker Rustja govori v šoli tako nedostojno ter opozarja učence na take ostudnosti, katerih tu z ozirom na javno moralo ne moremo zapisati. — S strahom pripovedujejo otroci doma, kaj vse jih uči ta klerikalni učitelj v šoli: kdaj je bil kdo rojen, kako ženske itd. — „Da bi vas hudič vzel, hudičevi čučki šempaski“ — take kletve se niso nič nenavadnega v šoli, kakor pravijo otroci doma, katere po njihovi izjavi tudi uči soglasno vpiti: hudič, ker menda želi, da se privadijo tej lepi besedi itd.

Tisti stariši že vedo, kaj delajo, da so se zoperstavili početju Rustje kot učitelju v šoli. Ono, kar počenja, je tako, da niso mogli drugače ravmati, zlasti se ker tega moža štiti župnik Grca, ki je predsednik krajnega šolskega sveta.

Šempaska občina je deloma se klerikalna trdnjava. Gorenji pojav, da se je dvignilo 22 starišev proti jednemu glavnih stebrov klerikalizma v Šempasu, pa nas potrjuje v nadi, da se ta trdnjava prej ali slej podere. Podere se in podreti se mora, kajti — Hrustja kot tak, kakor so ga opisali oni stariši, ne tice niti za minuto več v šoli, in njegov zasitnik, ki trpi in celo brani kot predsednik krajnega šolskega sveta takega učitelja, ne tice več na ono mesto, na katerem stoji! Tako daleč vendar ne smemo, da se bo nam sprijala naša mladina celo v šoli. In tu imate spriranje v cvetju! Seveda vse na „katoliški podlagi“ pod varstvom Grčevim. — Da bi bil zakrivil le približno kaj takega (ker dejanski napredni učitelj že kot tak ne more storiti kaj takega), joj, kdaj že so ga zapodili iz službe! Klerikalec pa sme vse! Se vé, še posebej, ako pripravlja s takim „predavanjem“ vzorec za klerikalne šole! Da, ako bi slo po Hrustjevem receptu v šoli dalje, potem iz ljudske šole ne bodo izhajali več mladici, ki utegnejo postati vzgledni udje človeške družbe, marveč — živinčeta!

Toliko za danes povsem stvarno in mirno, več in morda se jasneje pa spregovorimo, ko bo ona pritožba rešena!

Le prilivaj, le prilivaj! — in prilivaj je novemu vinu staro toliko časa, da se je skazilo vse skupaj, kakih 15 hektov. To je slika iz „katoliškega“ gospodarstva v Šempasi. Tisti, ki je svetoval prilivati, je veliki narodni ekonom, znani Hrustja, tisti, ki je nalival, je pa njegov patron, župnik Blaž. In tako sta lepo skupno po receptih „katoliškega“ gospodarstva ustvarila iz vina neko brozgo, katere ni za človeški želodec. Ali vseeno sta s tem „storila korak naprej“ na narodnogospodarskem polju. Častitamo obema, želeč jima dober okus in mir v želodcu pri pitju tiste brozge!

Razprava radi podkupavanja pri volitvah. — V ponedeljek se je vršila pred tukajšnje okrožno sodnijo dolga obravnava radi podkupavanja pri volitvah. Obtoženih je bilo 13 njih, da so se pregrešili s podkupavanjem glasov pri dopolnilni deželnozborni volitvi, v kateri sta si stala nasproti kot kandidata dr. Fr. Waiz in dr. Marchesini iz Krmina. Za volitev dr. Waiza so bili napravili v Gradišču potrebne vozove za pot na volišče in Diego Finetti je izplačal okoli 300 K volilecem, da so glasovali za dr. Waiza. Slično je bilo na strani volilcev za dr. Marchesinija. Radi tega so bili obsojeni: Diego de Finetti na globo 200 K, Nikolo Talig 60 K, Iv. Marchesini 220 K, Štef. Dvovier 220 K, G. Torossi 50 K, Jos. Marega 40 K, Jos. Furlan 40 K, Blason 40 K, K. Spessot 50 K, Leop. Bressan 40 K in G. Devetak 40 K. L. Dosvaldo pa radi podkupavanja in goljufije na 4 mesece zapora in izgon iz Avstrije, ker je italijanski podanik. Oproščen obtožbe je bil Mat. Plesničar.

„Sapo zaperli!“ — Saj smo že nestetokrat rekli, da s klerikalnimi pobožnjaki je poštena polemika nemogoča. Ako odgovarjamo po vrsti, smo prepričljivi, ki hočemo imeti vedno zadnjo besedo, — ako pa po dolgem času kak neplođne polemike z njimi izjavimo, da ne bomo dalje odgovarjali, pa se pobahajo, da so nam „sapo zaperli!“ — Tako je tudi s polemiko o „Gor. lj. pos.“ In novem pevskem „društvu“! Komu že ni

presedala vedno ista lajna? Ali res nimamo pametnejšega posla nego je taka polemika?

Farovške lumparije. — Pod naslovom „Napredne lumparije“ naznanja „Prismojenec“, da tudi neki vzgleden duhovnik v hrihrib je dobil v najnovejšem času skandalozno pismo, kateremu se vidi na prvi pogled, da ga je pisala hudobna napredna roka, ki je hotela duhovnika uloviti in omazati.

Da, na prvi pogled se vidi v tej novici — farovško ali farško lumparijo! Ako bi bila hotela kaka napredna roka onega vzglednega duhovnika uloviti, bi duhovnik moral vedeti, kje je tista roka. Ali tega ne ve! V kakšen namen torej pismo, kakor namiguje „Prismojenec“? — In že na prvi pogled se vidi — napredna roka! Lejte si no, kako se naprednjaki ločijo od „kavcev“! Nu, zakaj bi pa ne bila to roka kake farške kuharice, ki je... bodisi prezvesta onemu vzglednemu duhovniku, da bi šla s tem i ona v boj proti „Soči“ zastran Valesove afere, — ali pa se hoče... maščevati za nezvestobost? Takih sličic imamo nekaj pripravljenih in z dokazili podprtih, kako je vsplamteljo užaljeno in ljubosumno srce zavržene farške kuharice, ker se je „na katoliški podlagi“ preveč postarala in je bila vržena med staro obrabljeno šaro!

To naš odgovor! Po želji — bomo nadaljevali.

Dediščina 77.914 kron v Dalmaciji? — V Gorici je umrla brez oporoke Marija Höffern pl. Saalfeld, rojena Benić ranjkega Mihaela iz Dalmacije. (Uradni razglas pravi: Isola di mezzo. Kje je to? Morda oni otočič pred Trstenom blizu Dubrovnika?). Ker so dediči neznani, je postavljen oskrbnikom te dedščine notar g. Karol Čibej na Travniku št. 17, pri katerem naj se dediči zglasijo tekom enega leta. — Dalmatinci: pozor!

Vinarski in sadjarski društvi v Ribembergu in Brjah vabita najljubše sosedne kolegijalna društva k posvetovanju v prostore gospe V. Trpinove v Kasovljah dne 16. junija t. l. ob 3 $\frac{1}{2}$ uri popoldne.

Dnevni red: 1. Razgovor o namerovanem kmetijskem shodu; 2. razprava o namerovani sadjarski razstavi; 3. predlogi in nasveti. Kolegijalna društva so naprosena, da za ta dan pripravijo približen program, predloge in nasvete po njih razmerah ter volijo po 3 zastopnike kot ude prih. osrednjega izvrševalnega odbora.

Ker je ta prvi korak k skupnemu djanskemu nastopanju naših gospodarskih društev in naloga jako lepa, pričakujemo sigurno popolnega odziva.

Droblj. — V nekaterih krajih po Italiji, nam bližnjih, so se bile pojavile koze. Radi tega je goriski magistrat še posebej opozarjal na potrebo cepljenja koz, katero se je vršilo nedavno. Cepljenju so se podvrgli tudi delavci v tovarnah v Stracich, 350 na število. Cepila sta dr. Keršovani in dr. Luzzatto.

Na Vogerskem je prišel 3-letni Siličev dečko pod voz, kateri ga je poškodoval tako, da so ga morali pripeljati v tukajšnjo bolnišnico. Slično se je zgodilo tudi 4-letnemu otroku nekega Zajca v Renčah, katerega so morali tudi pripeljati v bolnišnico.

Listalca. — Nekaj dopisov smo morali odložiti. Kar je rabljivega, pride vse na vrsto.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V večerni seji v ponedeljek so sprejeli več vladnih predlog, tičečih se razprodajanja državnega premoženja in olajšave pristojbin za posojila; nekaterih občin, zakonske načrte o reviziji pridobinskih in gospodarskih zadrug in drugih društev; poleg teh še več drugih predlog. V olajšavo bedotrepčim se je dovolilo nekaj podpor. Na to pa je imel predsednik zaključni govor, v katerem je povdarjal, da stoji na zaključku sešije, ki ostane znamenita v zgodovini avstrijskega parlamentarizma. Vse prebivalstvo bo hvaležno za sklenjeno celo vrsto zakonov na narodno-gospodarskem in socialnopolitiškem polju. 10 minut čez polnoco je bila seja zaključena.

V avstrijski delegaciji, ki je imela v torek zaključno sejo, je rekel Goluchowski na interpelacijo Stranskega, da vesti glede izganjanja avstrijskih podanikov iz Saske so neverjetne in da ministerstvo za zunanje posle nima o tem nikakega obvestila. Predsednik Lobkovic se je zahvalil delegatom na sodelovanju, Bärnreither pa predsedniku na nepristranskem vodstvu pri razpravah.

V ogrski delegaciji so konstatovali soglasje med sklepi obeh delegacij, na kar so zaključili zborovanje na običajen način.

Deželni zbori so sklicani, in sicer istrski na dan 20. jun. v Kopru, češki 18. vsi drugi torej tudi goriski, pa na dan 17. junija. Zasedanje utegne trajati kake tri tedne.

Istrski deželni zbor je sklican v Koper in ne v Poreč, kakor so pričakovali Italijani, ki so bili tudi že razglasili, da letos bodo zborovali v Poreču ter tam slavili 40-letnico dež. zbora. Vlada njihovim željam ni vstregla, pa tudi ni mogla, ker to bi bilo vendar preveč pristransko, da bi na ljubo Italijanom postavila v zasmeh in zaničevanje velikansko slovansko večino v Istri, še posebej ob slavjuju 40-letnice. Kaj storé slovanski poslanci Istre, ali vstopijo ali ne, še ni znano.

Cesar v Pragi. — Včeraj zjutraj ob 9.55 se je odpeljal cesar v Prago. Z istim vlakom se je odpeljal tudi ministerski predsednik Körber. Zjutraj zgodaj sta odpotovala ministra Rezek in Hartel.

Vsi listi pozdravljajo navdušeno prihod cesarja na Češko, izrekajoč nado, da bi bilo mogoče njegovemu uplivu napraviti mir med Nemci in Čehi.

Praga je nakicena, spremenjena v pravo triumfalno mesto, ki sprejema na najslavesnejši način cesarja. Po ulicah nebroj ljudstva. Točno ob 6. uri včeraj zvečer je došel cesar v Prago. Pozdravil ga je deželni maršal princ Lobkovic, predsednik prizivnega sodišča Janda, in na to župan Prage dr. Srb, ki je govoril češki, vstavlil vmes nekaj nemških stavkov ter skončal češki s „slava“ — klicem na cesarja. Zahvalil je cesarja na dohodu v Prago, ki je „robur regni“, trde, da vsa Češka se veseli dohoda, pred vsem glavno mesto.

Cesar se je zahvalil po češko, da ga veseli, da je prišel še enkrat v svoje ljubljeno kraljevstvo Češko, in kraljevsko mesto Praga. Z živim zanimanjem sledi napredku Prage ter dežele, skrb za izvedbo še važnih rečij bo obratol še dalje s pazljivostjo na Češko. Zaključil je nemški. Na to se je odpeljal cesar na Hradčin, kjer ga je sprejel kardinal Skrbenski z duhovščino. Po ulicah živahno pozdravljenje cesarja.

Zakonoma o vodnih zgradbah in uravnal rek je že podelil cesar najvišjo sankcijo. Tako je poleg investicij spravljena tudi predloga o vodnih cestah na varno.

Železnice nižje vrste. — Od leta 1894. je državni zbor dovolil 79 železnic nižje vrste, ki so dolge 2481 kilometrov in s skupnim proračunom 274,106,400 kron. Od teh 79 železnic je 50 že gotovih, druge so v delu.

Letos je vlada zopet zagotovila 18 novih železnic nižje vrste, ki bodo dolge 605 kilometrov ter se proračunavajo na skupno 69,402,200 kron. Država prispeva za te železnice v gotovini 7,742,000 kron, dežele 3,280,000, udeleženci 11,015,600, garancije pa prevzamejo: država za 24,290,000, dežele za 23,014,600 kron. Od teh železnic se jih bode 6 gradilo na Češkem, 8 na Moravskem, 2 v Galiciji, 4 na Nižje-Avstrijskem, 2 na Tirolskem, 1 na Štajerskem.

Poslanci iz raznih dežel pa so vložili nebroj prošenj za več ali manj potrebne železnice nižje vrste.

Za slovenske pokrajine so vložene sledeče resolucije:

Vlada se pozivlja, da že v bodoči predlogi gledé lokalnih železnic zagotovi zgradbo železnic: 1. Od Kranja do Trziča; 2. od Trebnjega do Trzišča in St. Janža, 3. od Polzele do kamniške železnice s prostransko progo od Rečice do Gor. Grada.

Dalje se vladi naroča, naj vse potrebno ukrene: 1. da se podaljša dolenska železnica do Črnomlja in Metlike; 2. da se podaljša vipavska železnica do Postojne, Logatec ali sploh gradi primerna železnična zveza; 3. da se zgradi železnica od Sv. Lucije mimo Idrije v poljansko dolino do Škofje Loke; 4. da se zagotovi železnica od Poreča do Kanfanara.

Slovenski arhitekt na Kitajskem. — Asistent na tehnični visoki šoli na Dunaju g. Ivan Jager, Slovenec s Kranjskega, je poklican za voditelja arhitektoničnih del pri zidanju avstro-ogrsko poslaniskega poslopja v Pekingu. G. Jager se je že ukrcal v Trstu na pot na Kitajsko, kjer ostane kake dve leti.

V južni Afriki. — Iz Londona poročajo, da se vrše med voditelji Burv in lordom Kitchenerjem važna pogajanja. Voditelji Burv čakajo v tem pogledu odgovora od Krügerja.

Krüger je opustil misel, iti v Ameriko.

Kanibal pred porotniki. — Pred poroto v Mariboru se je izvršila včeraj obravnava proti vinčarju Rakusa, ki je svojo hčerko Ivanka zadavil, spekel in nekaj kosov njenega mesa pojedel. Žena mu je pomagala rezati otroka. Obsodili so ga na smrt na vislice, ženo pa na 3 leta težke ječe.

Raznotero. — Župan mesta Maribor Nagy je odstopil, ker so prihajale v svet vesti o tajnih sejah, katere je mogel pisati le kak mestni svetovalec. — V zadnjem času je gorelo v ljubljanski okolici na več krajih. Ljudje so zbegani, še toliko bolj, ker ne najdejo vzroka požarom. Sodiijo na sploh, da požare je moral povzročiti kak domaćin. Prijeli so nekega natakarka Fleischmana, ki se je klatil v okolici, ali nikakor ne vedo, ako bo on pravi. — V tržaški luki sta trčila skupaj parnika „Portorose“ in „Alba“, ko sta imela odpluti. Vzrok: neprevidno manevriranje. Škode okoli 8000 K. Potniki bili prestrašeni. — Pri izvirih Brojnice, kjer srkajo parni stroji vodo za tržaški vodovod, so ugrabila strojeva kolesa kurilca Vinka Caharijo za roko ter mu jo odrtgala. — Mlači častnik Rihard Polettni, sin ugledne tržaške rodbine, se je vstrelil na kolodvoru v Karansebešu, ko se je poslovil od svoje ljubice, s katero so mu zabranjevali zvezo njeni sorodniki. — Grofica Lonyaj (Štefanija) je v Badenu nevarno obolela. Nadvojvoda Evgen ji je dal na razpolago svojo vilo. — Bolgarski knez Ferdinand se zaroči, kakor poročajo, s črnogorsko princezino Ksenijo. Zaroča se bo vršila na ruskem dvoru. — Na smrt na vislicah so obsodili porotniki v Celovcu Marijo Doru, katere je bila vrgla v Beljaku svojega otroka v Dravo.

Narodno gospodarstvo.

Češke banke, njih razvoj in uspeh v letu 1900.

Poroča

Božidar Vernik, knjigovodja »Trg. obrtne zadruge«.
(Konec.)

4. Zemska banka kraljevine Češke. — Ta zavod posluje v prvi vrsti denar občinam in prometnim podjetjem (železnicam). Bilanca za leto 1900 sklepa s čistim dobičkom K 213.228, ki se priklapi rezervnim fondom, kateri iznašajo s tem zneskom K 1.400.000. Stanje občinskih posojil je naraslo v letu 1900 za 21 milijonov kron ter znašajo ista posojila skup K 187.7 milijonov. Posojila železnicam pa so se povišala za K 3.8 milijonov in znašajo sedaj K 79.4 milijonov.

To bi bili v kratkih potezih podatki o delovanju in uspehih štirih največjih bančnih zavodov na Češkem. Ogromni kapitali, ki zbrani v teh bankah nam najjasneje dokazujejo izjemno moč češkega naroda ter železo njegovo delavnost in vstrajnost. Narodni naši nasprotniki, v prvi vrsti Nemci, so si že davno na čistem s tem, da imajo v Čehih najbolj nevarnega nasprotnika, ki spaja v sebi tik žilavosti, neumorne pridnosti in čilosti tudi potrebne fonde za uspešen bran, zato pa je boj, ki se bje na severu mej Čehi in Nemci, tem srditejši. Železna volja in doslednost v stremljenju in delovanju do uspehov odlikuje Čeha povsod, denarni njegovi zavodi pa ga v tem oziru upravičeno briljantno osvečujejo. Poslovanje čeških bank služi kot vzor drugim narodom in ravnatelji teh zavodov so priznani v denarnem poslovanju za kapacitete. Čehi ne iščejo efekta v širokoustnem kričanju, marveč v delu in uspehu, dobro vedo, da si le na ta način obdržijo nadlavo v deželi in se obvarujejo germanskega sovinitizma. Tudi v tem oziru naj nam služijo za vzor, in uspehi tudi pri nas ne izostanejo.

6. Kr. privil.

civilni, uradniški in vojaški krojač in trgovec

v Gorici, na Travniku št. 22 I. nadstr.

M. Poveraj.

P. n. občinstvu priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotovih oblek, sobne in dežne plašče, vsakovrstno možgo perilo, srčice Jäger, spodnje hlače ter nogovnice, oficirske in uradniške priprave, sploh vse, kar je treba parnim oblekam za vsaki stan.

Lepa prilika za letošnjo sezono!

Rad preselite s 1. avgustom 1901 na Travnik št. 5 v priložje se prodaja blago po tovarniških cenah!

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Veliko zalogo
šivalnih strojev, dvokoles in slamoreznic
raznih sistemov prve angleške tovarne »Helical«
ima

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1

mehanična delavnica v Nunki ulici št. 16

kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad 100 šivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezanje (Stickererij).

Cene so v gotovini od 80 gl. naprej. Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se topla priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

100 do 300 gl. mesetno
lahko zaslužijo osebe, vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonitih dovoljenih drž. papirjev in srečk, a ja ni potrebna glavna in ni nikakoli nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest.

KONJEDIC & ZAJEC V GORICI

priporočata:

traverze, Portland- in Roman-cement, cevij za stranišča, okove ter vse potrebščine za stavbe

po tekmovalnih cenah.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrožba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birnance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljuba solidno postrožbo po jako zmernih cenah.

Išče službe
trgovski pomočnik

za trgovino z manufakturnim blagom, bodisi v mestu ali na deželi. — Zmožen je slovenščine in nemščine ter dobro izvežban in izobražen. — Naslov pové naše upravnistvo.

Prostorna hiša z gostilno
v Gradišču ob Soči

se takoj prodá.

Lega je ugodna. Gostilna dela mnogo posebno o poletnem času. — Naslov pové naše upravnistvo.

A. Thierry-Jevaga balzama

vzimate 50 do 60 kapljic in mešajte jih v nekoliko vode, in tako dobite prijetnega okusa ustno vodo, ki je dober kup, vendar uspešna, krepi lesna ter zabranjuje gnolobo. — Pristen samo z zeleno, v vseh kulturnih državah registrirano varstveno znamko-umiljeno sestro in na kovinskem zamahu vtisnjeno tvrdko: Edino pristno. — Dobiva se skoro po vseh lekarnah. — Po pošti franko 12 malih ali 6 velikih steklenic 4 krona. Steklenica na poskušnjo s prospektom in seznanom zalag po celi zemlji proti vpošiljavi 1 K 20 v. — Naslov: A. Thierry-Jeva lekarna »pri angelju varuhu« v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. — Varujte se ponarejil in pazite na gori navedene znake o pristnosti. — Neboj spričeval in na razpol po pri izdelovalstvu, kateremu dohajajo vsak dan. 14

Rihard Brass

Gorica

zaloga vin in špirta na debelo.

Ulica Vetturini št. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Josip Valentinčič

pekovski mojster

v Gorici, v Raštelju št. 29.

priporoča

vedno sveži kruh, navadni in najfinejši,

pecivo, razne kolače, torte itd. itd.

po zmernih cenah.

30 Mark plače na teden

in tudi več plačujemo sposobnim osebam vsakega stanu brez strokovnega znanja za prodajanje naših izdelkov, ki se lahko oddajajo.

Pötters & Grensenbach, Hamburg.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 - GORICA - Via Giardino 8
priporoča

pristna bela

in črna vina

iz vipavskih,

furlanskih,

briskih, dal

matinskih in

istorskih

vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrožba poštena.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobja se zastoj in franko v Schwannen-Apoteke, Frankfurt A. M.

Važno za vsakega!

Izvrstno sredstvo je

DURATOR

Podplat, s tem namazani (vsake 3-4 tedne enkrat) postanejo trpežnejši, nepremočljivi in elastični. Cevlji ostanejo tudi po dolgi rabi v najboljšem stanu.

Durator se dobro vporablja pri vojaštvu in različnih korpoacijah, katerim se je oddal v rabo komaj po dobri preskušnji istega.

Cena: 1 kovinska steklenica z navodilom 1 in 2 kroni; po pošti franko proti vpošiljavi 1 krona 20 vln. (tudi v znakah.)

Dobiva se v vseh mirodilnicah (drogerijah).

Glavna zaloga:

Budimpešta, Julius Dobó, V. Lipót: körut 1/b.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pisanim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatnine

Most (Češko).

Dobra ura Rem. iz niklja št. 3-75; srebrna ura Rem. št. 5-80; srebrna verižica št. 1-20; budilnik iz niklja št. 1-95.

Tvrška je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoče priznanih pisem. — Ilustrovan cenik zastoj!

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

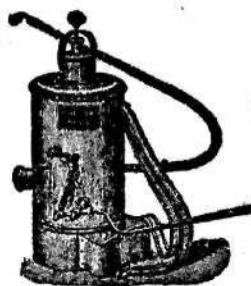
Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Patentovani aparati

za žvepljanje na roko in za na hrbet'

rabljivi na dva načina.

Patentovane škropilnice proti

peronospori

najnovejši sistemi.

Brizgalnice za žvepleni ogljik (Injektori)

proti filokseri

Aparati za streljanje proti toči.

Posebne brizgalnice za sadno drevje in vse druge priprave za sadje in trtorejo pošilja po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ (WIEN)

II. Praterstrasse 49.

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si je pokvaril želodec, bodisi da se je prehladil ali prenapolnil želodec, jedel slabo pripravljena, neprebavljiva, pregorka ali premrzla jedila, ali sploh neredno živil, tako da trpi na gorčiči, želodčnem krču, tiščanju želodca, težkem prebavljanju ali zasitjenju, bodi priporočeno dobro in izvrstno domače zdravilo, katero je že mnogo let v rabi. To zdravilo je

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ullrich-ovo zeliščno vino je pripravljeno iz pristnega vina in izvrstnih zdravilnih zelišč, krepi in oživlja želodec, ozdravi vse želodčne bolezni in pospešuje obnovljenje sveže krvi.

Ako se rabi zeliščno vino pravočasno, se vse želodčne bolezni skoraj takoj ozdravijo. Ne sme se torej obotavljati in se mora že pri glavobolu, riganju, deravici (zgaga), napenjanju, bljuvanju takoj rabiti. Večkrat izpijete vse te bolezni, ako človek parkrat pije omenjeno zeliščno vino.

Ako se človeku zapeka in ne more na potrebo, čuti nekako tesnobo, klanje (madron), srčno utipanje, brezsenost, kakor tudi zasedanje krvi v jetrih, vratnici in vratnici (hemoroidi). Zeliščno vino ozdravi vse to hitro, odpravi neprebavljivost in odstrani iz želodca in črev vse nepotrebne in nerabljive snovi.

Medlost, bledost, pomanjkanje krvi in oslabelost so navadno posledice slabe krvi in bolnih jeter. Ako se nima apetita oslabi, a glavobol in noči prebije brez spanja upliva tako nanj, da začne hirati. Zeliščno vino pomaga zopet, okrepi životno moč. Zeliščno vino pospešuje spet, prebavo in reditvo, pospeši delovanje krvi, pomiri razdražene žive in obuh veselje do življenja. Vse to dokazujejo mnoge zahvale in pripoznanja.

Zeliščno vino se dobi v steklenicah po gl. 1.50 in 2. — v lekarnah v Gorici, Komenu, Ajaku, Camplungu, Gradežu, Romasnu, Fiumitelu, Gradišču ob Soči, Ronkah, Ogledu, Trčicu, Konahu, Vidnu, Palmanovi, Tolminu, Idriji, Ajdovščini, Sežani, Vipavi, Portogruaru, Trstu itd. kakor tudi po vseh lekarnah avstro-ogerske monarhije in bližnjih deželah. Lekarna G. Cristofolletti v Gorici pošilja tri in več steklenic zeliščnega vina po originalnih cenah po vsi Avstriji.

Opominja se na različne ponaredbe!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ovo zeliščno vino ni nikakoli skrivnost, ono obstoji iz: Malaga vina 450,0, vinskega špirta 100,0, glicerine 100,0, rudečega vina 240,0, soka jerebikovih jagod 150,0, črešnjavega soka mane 30,0, kopreca, janeža, helenine korenike, ameriške korenike, korenike sv. trave in kolmeža 10,0. Vse te dele naj se zmešajo!